

ÅRET

December inleddes med att vi och grannarna förundrades över "Bussen som SL glömde". Den stod precis nedanför Karlssons backe i nästan ett dygn innan SL blev påmind att de hade en buss på vift och de kom och drog upp den ur diket. Innan dess kom många bra förslag vad den skulle användas till. Det bästa var nog att den kanske kunde användas till fikastuga av Lars och Leina bara vi hjälptes åt med att knuffa ner den lite till i diket.

Vintern blev lång och våren kom sig inte riktigt. När det mesta väl smält kom nästa omgång. Trots det gick Garnsviken upp ungefär enligt tidtabell. När vintern väl givit upp blev det snabbt varmt. Och torrt. Väderorakel spådde en lika varm sommar som 2018. Sonia, som visserligen inte har någon egen häst, oroade sig ordentligt om det skulle bli någon mat till hästarna till vintern. Detta särskilt då åkermarken på Svista numera är utarronderad och det inte är självklart att vi skulle få någon mat. Så hela första skörden lämnade Svista medan vi tittade på, men sedan redde det upp sig så vi kunde få tillräckligt mycket av andra skörden. Lagom till de flestas semestrar,

blev det plötsligt ett omslag till kallt och blött väder. Åkergrödorna som först höll på att vissna i torkan, dränktes nu i stället. Det är inte utan att man kan tänka vad hemskt det måste ha varit för människorna för hundra år sedan, då detta hade kunnat bli en svältkatastrof.

Vintern kom tidigt och kylan har i princip hållit sig till årsskiftet med bara korta avbrott. Men i år gick snöskottningen riktigt bra för snön var lätt och gick lätt att skyffla undan när det var dags för hundpromenader under dagen. Lite pö om pö alltså.

Hans-Georg har fortsatt att hanka sig fram med hjälp av rollatorn. Balansen blir inte bättre, men han har fått ett träningsprogram för att stärka en del muskler som håller benen i gång. Rörligheten är inte så värst mycket att glädjas över. I princip all fågelskådning får ske från bilen eller från något av fönstren.

I maj fick vi äntligen hämta ut vår nya bil, en eldriven Toyota bZ4X. Anledningen till att det blev just den, är för att den har ganska mycket

En vanlig syn längs Sjöbergsvägen.

Överst Sonias födelsedagsfest med grannar och vänner. Kusinträff hos Björn och Linda med uppställning utanför växthuset. Julmiddag. Richard och Nina sjunger in julmånaden i Kvarnströmen.

gemensamt med vår gamla ”terrängbil”, Suzuki Grand Vitara, som fick gå till skroten hösten 2022. Den nya bilen klarade att ta sig upp utan problem på den isiga och backiga utfarten när det sedan blev isvinter. Otroligt skönt att slippa oroa sig för detta att kanske inte komma ut om vi behöver.

I början av juni firade vi 153-årig födelsedag. Egentligen var det Sonia som fyllde jämnt, men eftersom födelsedagsfesten var på Hans-Georgs födelsedag, var det rationellt att fira tillsammans.

Senare i juni kom Hans-Georgs kusin Christina och hennes man på besök från USA. Vi passade på att ha ett mindre släktkalas hos Björn, med fyra kusiner, två kusinbarn och fyra kusinbarnbarn plus respektive.

I början av november drabbades vi av Covid. Hans-Georg var vaccinerad en knapp månad tidigare, men det hjälpte inte (fast det är ju för allvarlig sjukdom vaccinet ska hjälpa inflikar Sonia). Även om vi blev virusfria efter tio dagar, har andra effekter varit mer långlivade.

I slutet av november avslutade vi hembygdsföreningsåret med att Nina och Richard Wesemeyer sjöng och berättade om jul och Lucia. Nina tog speciellt upp om de Staffansvandringar som gjordes förr i Össeby.

Jul firade vi hos Björn i naturhuset, men där de tre familjerna hade bidragit med olika rätter.

Nu har barnbarnen blivit ganska stora, så det är riktigt svårt att samla dem alla. Alla går i olika skolor och alla utom Ida har resväg med buss. Lova till stan, Saga till Vallentuna och Oscar till Täby, medan Ida går kvar i Karbyskolan ett tag till.

FÖRENINGSLIV

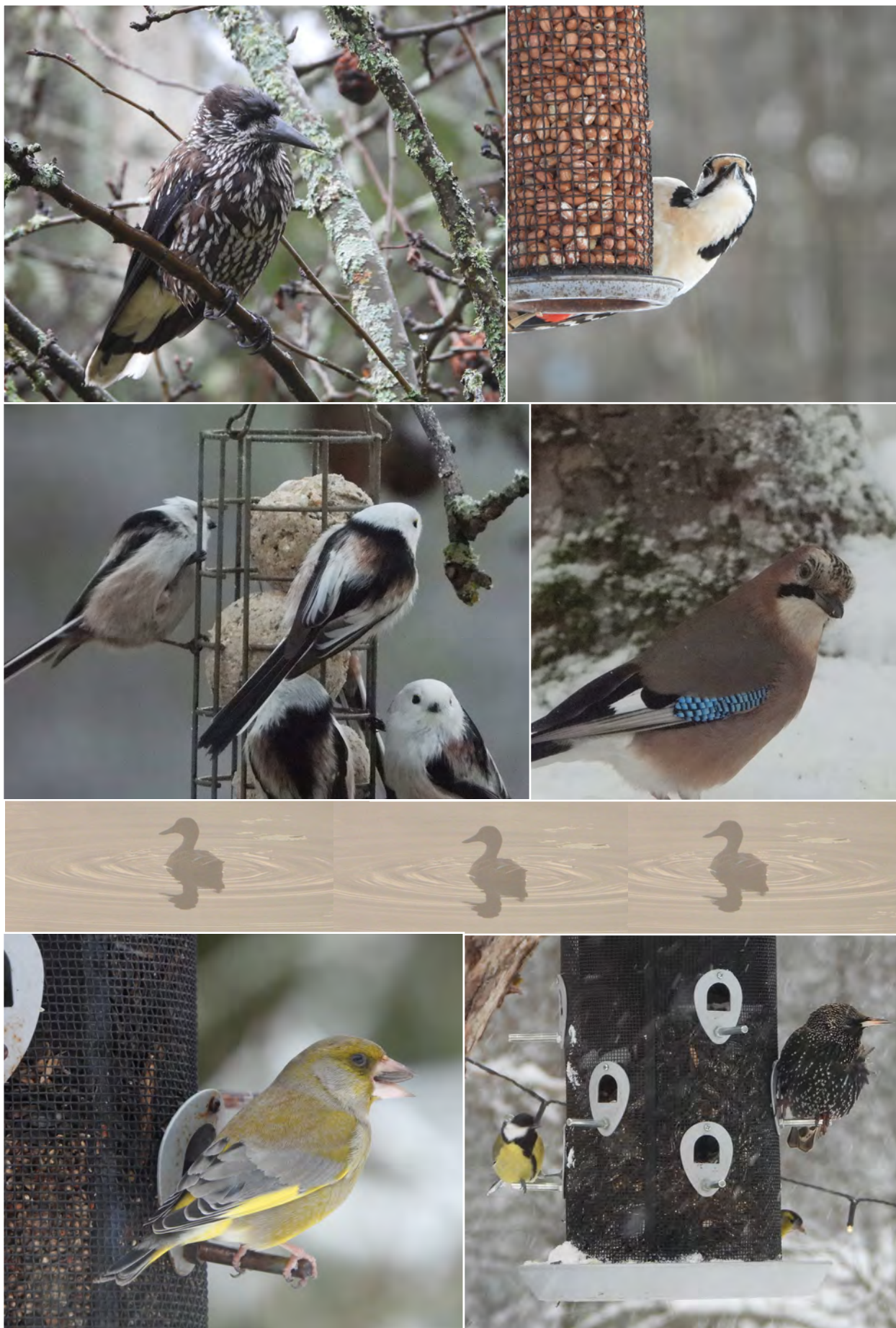
Inte så mycket kvar av det numera. Det är bara hembygdsföreningen som vi är lite aktiva i, Hans-Georg som vice ordförande. Under novembermötet stod vi för fikar och Sonia gick en kortkurs i tenntårdsarbete.

FÅGELLIV

”Skamgränsen” på hundra arter hörda eller sedda på eller från tomten klarades i år också. Preliminärt fick vi ihop 109 arter. Men då har vi måst ta hjälp av nattinspelningar av fåglar, speciellt under sträcktiden vår och höst. På det sättet kunde vi addera 14 arter till listan. Annars hade vi långt ifrån nått upp till 100 arter. Dessutom var det några arter som jag inte hör längre (t.ex. kungsfågel) som kom med på inspelningarna. Hela 60 arter sågs första gången under året från något av våra fönster (numera har ju Hans-Georg svårt att ta sig ut i trädgården om det inte är varmt väder). Tre arter var nya på tomtlistan; svartsnäppa (hörd på nattinspelning), turkduva och nötkråka. Nötkråkan stannade bara en dag, men passade på att ladda upp ordentligt med solrosfrön.

Äntligen fyrhjulsdrevet igen. Det är bra på våra vägar. Så blev vi fångade av covidens till slut.

Några av fåglarna vi sett i år. Från vänster högst upp nötkraka, större hackspett, stjärtnesar och nötskraka; gräsänder i dimma; grönfink och längst ned till höger talgoxe och stare.

NYHETER VÄRME

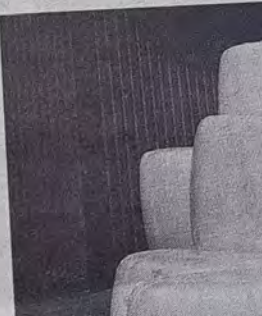
Torkan ger mindre mat till k

FODER. Åtets första skörd alarmerande liten

Den torra försommar-
ren ger mindre mat till
djuren. På Tarby gård
kan Fredrik Andersson
vingas minska antalet
or i vinter.
- Det är besvärligare
2018, säger bonden

Snart är
det för sent
att kunna reparera,
även om det
kommer regn.

gårdar.
- Vi skördar inte själva,
utan köper vårt vallfoder,
säger Marie Gerdt på Stall
Gerdt i Sigtuna. Vi vet redan
nu att skördarna blir sämre.
Men vi hoppas att vi ska få
till våra hästar.
Vad är värsta scenariet?

En vinterridtur med Agneta och Smilla på Frodi. Frodi i Björkagen. Bo, Monica och Britta på Frodi, Skati och Birk.

SLÄKTFORSKNING

Släktforskningen går lite på sparlåga. Det finns visserligen surdegar kvar, men det är tveksamt om de går att reda ut. Det är något lurigt med äldre släkt i sydöstra Östergötland som är svårt att tränga igenom. Sonia får ofta "teorier" på släktskap med olika personer från MyHeritage. De allra flesta är alldeles fel. Det beror nog bland annat på att det i Sverige inte användes släktnamn så ofta före 1900 och det var lätt att koppla ihop en Jan Ersson i Sonias träd med en Jan Ersson från en helt annan del av landet. MyHeritage borde kunna göra en bättre algoritm för det här.

Sonia tillhör mitokondrie-haplogruppen V, med undergruppen V38. I den finns hittills bara tre personer, men det verkar som om gruppen finns/funnits i Norge och kanske på Irland. Plus USA. Hans-Georgs U5b3 är en märklig grupp. Det verkar som om de äldsta anor som går att få fram kommer från sydfrankrike, vin-distriktet Merle nära Toulouse. Gruppen finns representerad med ett fåtal personer spridda över Europa. Att Hans-Georgs Y-haplogrupp kom från Irland mellan år 1000 och 1700 (få testade gör det osäkert) har vi kunnat konstatera tidigare, men de äldre invandringsvägarna håller på att uppdateras av Family Tree DNA.

HÄSTLIV

Även i år har Sonia fått förmånen av att låna hästar och kunna rida 2 - 3 gånger i veckan. Verkligen lyxigt, tack fina stallkamrater.

Som sagts tidigare var det stor oro att det inte skulle finnas mat till hästarna på vinter och därför fick de gå i sommarhagen extremt länge, så vi behövde inte börja fodra förrän i november. Men som tur var fanns det mat då och som Nicklas hjälpte oss att köra fram och lägga i höbingen.

I slutet av hösten var det stor sorg i vårt gäng då Skati gick bort. Gamla pålitliga Skati, Monicas häst, som varit bussig och burit så många, inte minst barn. Så det var stor sorg i stallet.

ARBETE

I år har det framför allt varit fågelinventeringar, se nedan. Övriga uppdrag har varit två små uppdrag, ett vid Sofielundsplan och ett utanför Nynäshamn.

Totalt har det blivit fyra olika ställen där vi har inventerat fågelfaunan inför en eventuell utbyggnad, alla i Stockholms stad. I Skärmarbrink och Stureby hjälpte Germund Sellgren oss, längs Örbyleden hjälpte Dan Andersson och Björn Wallentinus till och i Beckomberga klarade vi det själva förutom lite hjälp av Björn Wallentinus. Det blev många tidiga morgnar och några kvällar, då vi gick längs utvalda rutter och stannade på vissa ställen och noterade alla fågelarter vi kunde höra eller se.

I år har Frodi, Skati och Birk var bussiga och burit mig på sin rygg nu när jag inte har egna hästar.

Det var många huvudbryn och diskussioner här hemma om olika fåglars biotopkrav, känslighet och tankar på Artskyddsförordningen. Det var dock lite förvånande att se t.ex. björktrast i några av parkerna här. Det som förut var en norrlandsfågel, men kanske håller de på att ändra vanor.

Sonia och H-G

Ekologerna på Sjöbacken

I Björns växthus pressas både äpplen och vin. Hallon och svarta vinbär är en njutning i filen under sommaren. Den här vintern tog isen mycket av vassen, men den växer snart upp igen.

Ett Gott 2024 till er alla!

Hemsidor

Hans-Georg <http://www.conec.se/HGW/>

Sonia <http://www.conec.se/sonia>

CONEC <http://www.conec.se>

Sjöbacken <http://www.conec.se/sjobacken>

Adress: Sjöbacken, Svista 17, 186 97 Brottby

08 - 510 104 31 (bostaden),

Om du vill e-posta till oss:

Sonia: sonia.wallentinus@conec.se

H-G: hgw@conec.se

